

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

В. „Плевенски Гласъ“
излиза веднѣжъ педѣли — сутринѣта.

Цѣната на вѣстника за въ България е:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца 4 „

ЗА ВЪ СТРАНСТВО:

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 19 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ

НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всичко, що се отнася до вѣстника,
се испраща въ Администрацията, които
се помещава въ адвокатското писалище
на Г-на Ив. Ив. Дочковъ.

За частни обявления се плаща по
3 ст. на дума въ четвърта страница, а
5 ст. на първа страница.

За приетавекитѣ обявления се пла-
ща 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, дописки,
книги, вѣстници и пр. се испращатъ
въ администрацията.

ВАЖНО!

Брашно сѣяно и несѣяно, първо-
качественно и ефтино, продава се въ г.
Плевенъ, срѣщу пожарната команда,
въ склада на ЦВѢТАНЪ Д. ВЛАХОВЪ.

Приематъ се поръчки за голѣми количества
и за вѣнъ отъ града. Проба, при поискване,
безплатно се испраща. 1—3

Извѣстие.

Подписаний С. Каравасилевъ съоб-
щавамъ за знание, че отъ началото
на новата 1900 год. отворихъ собст-
венний си хотелъ „България“, срѣщу
памятника.

Г-да посетителитѣ ще намѣрятъ
въ хотела чиста и бърза прислуга и
добрѣ мебелирани стаи, срѣщу най
умѣренни цѣни.

Съ почитание:

С. Каравасилевъ.

2—3

МѢСТО за КЪЩА

отъ 250 квадратни метра, находяще се въ
IX-й кварталъ — срѣщу казармата.

Продава се съ доста износна цѣна. Же-
лающий да го купи, умолява се, да се от-
несе за споразумение: до печатницата на
Бакърджиевъ & Рачевъ — въ г. Плевенъ.
1—2

ИМА.

В. „Народни Права“ въ броятъ си отъ 9-й
того, въ статията си „има ли още?“ прави своята
критика върху отношенията на опозицията спрямо
днешното правителство, които намира за необмис-
лини и неразбрани. И чуди се официоза съ свой-
ственното пословично нему въртоглавие, какъ опози-
цията не удобрява дѣлата на правителството, което се
е заело да дескриптира, наредонъ, да подобри поло-
жението въ страната, като заложил България на
нѣмскитѣ банки и сега допустна чуждата контрола.
И има защо да се чуди, защото опозицията не е
заслѣпена отъ облагитѣ на властѣта тъй, както
е заслѣпенъ официоза, който и храчкитѣ, които
се сипятъ върху му и правителството, което за-
щищава, намира за благодать. Отъ година насамъ
опозицията въ рамкитѣ на приличното бичува не-
милостиво дѣлата на днешнитѣ въртоглави министри,
които, освѣнъ зло, друго не съж причинили
на нещастното ни отечество, и това се вижда чудно
на официоза и му прави скръбно впечатление.
Разбира се, че логическото заключение отъ дѣлата
на днешнитѣ управници за опозицията не може
да бѣде друго, освѣнъ това, което се срѣща въ
колонитѣ на опозиционния печатъ, гдѣто се разви-
скватъ и критикуватъ тия дѣла на днешнитѣ
управници, които властѣта е заслѣпила до толкова,
щото несъзнателно тикатъ отечеството ни къмъ
вѣящата пропастъ, безъ да се вразумятъ отъ спра-
ведливитѣ укажвания и указания на грѣшкитѣ,
които станяхъ толкова много, че човѣкъ се намира
въ недоумѣние и се запитва, има либералната
партия, която печати своята программа и по

червенитѣ календари, бѣ въ положение да напише
въ страницитѣ на българската история
толкова черни страници, които ще я заклейматъ
съ печата на позора и невѣжеството. И при тая
върволица отъ безчестни дѣла, официоза се напѣва
съ явно безочие да обвинява опозиционната пресса,
особенно в. в. „Миръ и „Н. Вѣкъ“ въ стрѣмле-
ние съ нечестни и непочтени срѣдства да подобятъ
престижа (?) на правителството, безъ да си даде
труда да разбере, че това правителство още отъ
първия денъ, въ който пое властѣта, се виде от-
ритнѣто и оплюто отъ българския народъ, който
не бѣше забравилъ мижлото управление на Радос-
лавовата отъ 1886 и 1887 година. Не само опози-
ционната пресса, нъ и цѣлия български народъ
осажда дѣлата на днешнитѣ управници и нами-
ра положението за безисходно, влѣдствие което,
не е чудно, да сполѣти отечеството ни и нѣкоя
катастрофа.

Спорѣдь официоза, днесъ положението въ стра-
ната било едно отъ най-радостнитѣ и утѣшителни-
тѣ. И важното, че официоза твърди това безъ да
го върва. Нека стане нѣмскитѣ опозиция и веднага
ще намѣри положението въ най-мрачно, макаръ то
е на прага на своята гибель, положението било
най-радостно. И защо всичко това? Нима защото
България е заложена на нѣмскитѣ банки? Нима
защото търговията е въ застои? Нима защото земе-
дѣлческото население гладува и му се продаватъ
чергитѣ и козлитѣ за данѣци? Нима защото въ
шестъ мѣсеца се правятъ три заема? Нима защото
се допустна чуждий контролъ надъ нашитѣ дър-
жавни финансии? Не! Радостѣта иде отъ друга
страна; то иде отъ това, че фондовѣтѣ сж увели-
чени, че и редакторитѣ на официоза ще си исту-
дятъ повече радѣтъ, па и ония отъ партията,
които още не сж настанени на службица, ще бѣ-
дѣтъ назначени потераджи и работата ще се
тури въ редъ. Ето отгдѣ иде радостѣта на днеш-
нитѣ мними доброжелатели на България. За тѣхъ
нищо не струва това, че народа е оголеѣлъ, че
много семейства сж останали безъ покривъ на ули-
цата, че търговцитѣ прѣкарватъ най-жестоката
криза, че България е въ негѣтъ на нѣмскитѣ
банки, които постепенно я душатъ, че извѣстни
приходи ще се събиратъ отъ чужденцитѣ: тѣх-
ния интересъ е охранванието на партията и
грабежа.

Стрѣмленieto на официоза да сравнява ре-
жима на народната партия съ днешния и да на-
мира първия за режимъ на безчинства и плѣнъ
е много далечъ отъ самата истина. Фактитѣ гово-
рятъ друго. Прѣвъ властвуването на народната
партия не се случихъ тия безобразия които за-
клеимихъ съ печата на позора управлението на
либералитѣ. При някои избори, които народната
партия прави, не се избихъ толкова невинни из-
биратели, колкото на изборитѣ за народни прѣд-
ставители, на 25-й Априлий. Ако при режима на
Народната партия не може да се укаже на бити
избиратели, то въ режима на Радославово можежъ
да укажемъ на десетки избити избиратели и на
стотини ранени и най-безбожно истѣзавани. Ако при
режима на Д-ръ К. Стоилова България се разви-
ваше мирно и съ гигантски крачки вървѣше въ
пѣтя на прогресса, ако търговията цѣвтѣше, и
гражданетѣ се придаваха на своитѣ мирни заня-
тия, отъ година насамъ, нѣкъ и днесъ, България
прилича на страна завоевана отъ нѣкакви диви
орди, които я грабятъ и рушатаватъ. Ако пра-
вителството на Г-на Д-ръ К. Стоилова се въду-

шевляваше отъ най-горѣщото желание да облекчи
участѣта на податното земледѣлческо население,
като унищожи нѣкои данѣци, а други намали съ
40%, то днешнитѣ управници, слѣдъ като нало-
жихъ на държавата ни непоносимото икономическо
робство, прибѣгнѣхъ до най-крайнитѣ мѣрки за
оголванието съвършено на земледѣлческото насе-
ление, безъ да искаатъ да знаятъ, каква ще бѣде
неговата по сѣтнинна участъ. Каква друга цѣль
се гони съ замѣняванието поземелния налогъ съ
данѣка десятѣкъ, ако не събиранieto на по голѣма
сумма отъ земледѣлцитѣ? Да ли сѣ за благо на
милиа народъ се увеличихъ и безотчетнитѣ фон-
дове отъ 160,000 на 240,000 л. за министерствата
на Ватрѣшнитѣ и Внѣшни работи?

Безсъвѣстностѣта на драскачитѣ въ „Народ.
Права“ отива до тамъ, щото и своитѣ дѣла прѣ-
писватъ на Народната партия. Не въ Стоилово
врѣме, а въ Радославово, хората се трепятъ като
псета и се стрѣля изъ засада на избирателитѣ отъ
самитѣ стражари. Не въ Стоилово врѣме, а въ
днешне врѣме, народа се ограбва, като се купуватъ
безъ вѣбкакви основания сгради, които не стру-
ватъ нито петдесетата частъ отъ суммитѣ, които
оправдание, че се ограбватъ. И при управлението на днешнитѣ
либерални министри се потоши отечеството ни въ
крѣви и сълзи. Като доказателство на това служатъ
избититѣ и раненитѣ отъ шайкитѣ и стражаритѣ
съ стотини български избиратели. И ние призна-
ваме, че е ужасно днешното врѣме, пѣ не и врѣ-
мето при управлението на народната партия, ко-
гато населението благоденствуваше и не го терзае-
хъ и тѣпчехъ шайки отъ бездѣлници и стражари
разбойници, като днесъ. Днесъ народѣтъ ни е при-
тиснатъ отъ шпиони, полиция, войска и шайка-
джии, а не по рано, когато се чуваше негова гласъ,
неговата воля. Днесъ народа стене и страдае подъ
пълния произволъ на подивѣлитѣ шайкаджии и
сатрани управници, а не при бившия режимъ,
който бѣше режимъ на законностѣта.

Едногодишното управление на либералната
партия даде най-печалнитѣ резултати. Между на-
селението се посѣ съмето на политическата демо-
рализация, стѣпкажъ се законитѣ, изнасили се на-
родната воля, доведе се държавата до банкрутство,
прѣтовари се населението съ данѣци, увеличихъ се
безусловнитѣ фондове, направихъ се два заема въ
странство и единъ отъ чиновническитѣ заплати и,
въ концѣ концовъ, въведе се чуждий контролъ
върху нашитѣ финансии. Ако либералната партия
счита това за най-утѣшителни резултати и ние
не бихме имали нищо противъ това, нѣ колкото
и да отбѣгва официоза да истѣкне самата истина
на лице, защото тя избличава днешнитѣ управ-
ници и тѣхнитѣ сатилити въ шарлатанство, ти не
може да се прѣкрие съ було, защото е достойние
и на малкитѣ дѣца. Не само възрастнитѣ, нъ и
дѣцата, ще помнятъ тия мрачни несносни врѣмена,
когато пиянитѣ шайкаджии съ музика на чело
обикаляхъ денѣ и ноцѣ улицитѣ да биятъ. кого
гдѣ срѣщнатъ и тршатъ стѣклата по прозорцитѣ
на опозиционеритѣ.

Никога народа не е билъ толкова недоволенъ
отъ своитѣ управници, колкото е днесъ, това се
вижда и отъ отказѣтъ му да даде своята подкрепа
на правителството, което не произлязаше отъ на-
рода при всичкитѣ избори и терора, когото схщето
употрѣби, въ найкрайни форми, за да избере своитѣ
„убогѣ“ кървави поддръжатели. Затова и тоя ре-

